

známka jest zapsána, ohlášene označení zboží po stejný čas nebo ještě dříve než žalobce, nezapsaně užíval.

Nař. rozhodnutí má totožnost podniku Jana K. ml., pro který známka byla zapsána, s podnikem Jana K. st. za prokázání, poněvadž podnik ten přešel fakticky na jeho děti tím, že byl od úmrtí J. K. st. do r. 1917 na účet jejich a pro ně provozován a pak na J. K. mladšího převeden.

Stížnost nepopírá tyto skutečnosti, namítá však, že v případě úmrtí majitele známky zákon uznával kontinuitu držení známky jen mezi zůstavitelem a vdovou a nezletilými dětmi, poněvadž však vdovy a nezletilých dětí tu nebylo, zanikl podnik J. K. st. jeho úmrtím a nemohl na účet pozůstalosti býti provozován — nový zákon ze 17. března 1913 č. 65 ř. z. pak vedení podniku a užívání známky na účet dědiců vůbec nezná. Stížnost má dále za to, že, poněvadž podnik nebyl soudně odevzdán dětem, není totožnost jeho prokázána.

Tuto námitku neshledal nss odůvodněnou, neboť zákon neustanovuje ničeho o tom, jak identita podniku má býti prokázána, ani nestanoví nějaké formality převodu podniku — stačí tedy, když není pochyby, že jde o jeden a týž podnik, který během doby užívání nezapsaného označení zboží náležel postupně několika osobám.

Když nař. rozhodnutí na základě uvedených skutečností zjistilo totožnost podniku, nelze v tom seznati nesprávné posouzení nesporné skutkové podstaty.

Stížnost jeví se proto ve všech směrech neodůvodněnou, pročez byla zamítnuta, při čemž nss nemusel se zabývati namítanými vadami řízení poněvadž týkají se okolností pro spor nerozhodných.

Č. 1673.

Řízení před nejv. správ. soudem: Vadnost řízení zaviněná nesprávným poučením, daným poslední instancí správní o místu podání stížnosti na nejv. spr. soud.

(Nález ze dne 20. listopadu 1922 č. 12.868.)

Věc: Mikuláš A. v P. proti županskému úřadu stran neschválení pronájmu honitby v obci P.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím županského úřadu v Bratislavě bylo zrušeno usnesení obecního představenstva obce P., kterým byla pronajata honitba v obvodu jmenované obce veřejnou dražbou st-li na dobu od 1. srpna 1919 od 31. července 1925 a bylo obci uloženo, aby dala honitbu znovu do pronájmu novou veřejnou dražbou.

K nař. rozhodnutí bylo připojeno právní poučení, že do rozhodnutí toho může si podati stížnost, která se má předložiti u županského úřadu do 15 dní po doručení rozhodnutí.

Nař. rozhodnutí bylo doručeno st-li dne 17. července 1921. Dne 2. srpna 1921 podal pak st-l ve smyslu daného poučení stížnost na nss u županského úřadu, odkudž dne 16. září 1922 došla na tento soud.

O stížnosti uváží nss toto:

Podle § 14 zák. o ss ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. z r. 1876, který podle §§ 1 a 2 zák. o nss ze dne 2. listopadu 1918 č. 3 sb. z. a n. platí také na Slovensku, jest podati stížnost k nss do 60 dnů po doručení nař. rozhodnutí a to přímo u nss.

Právní poučení, kterého se st-li v daném případě v nař. rozhodnutí dostalo, že stížnost podati jest do 15 dnů po doručení nař. rozhodnutí u županského úřadu, jest tedy v zřejmém rozporu s ustanovením § 14 zák. o ss.

Jestliže st-l, řídě se tímto poučením, podal stížnost ve lhůtě, jež mu v poučení byla dána, a na místě, které bylo v poučení označeno, a tím promeškal 60denní lhůtu stanovenou v § 14 zák. o ss, nemůže mu opomenutí to býti na újmu.

Žal. úřadu není sice zákonem uložena povinnost, aby k rozhodnutím svým připojoval poučení o tom, v jaké lhůtě a kde jest podávati stížnost k nss do rozhodnutí těch přípustnou; jestliže však úřad tak učiní, pak musí býti poučení to správné.

Nesprávné poučení obsažené v úředním rozhodnutí znemožňuje straně účinnou obranu a zakládá tedy, mělo-li tento účinek, jako právě v daném případě, kdy strana řídící se nesprávným poučením, zmeškala lhůtu ke stížnosti, podstatnou vadu řízení ve smyslu § 6, odst. 2 zák. o ss, k níž jest nss-u hleděti z moci úřední.

Pro tuto vadu řízení bylo nař. rozhodnutí v základě § 6, odst. 2 zák. o ss zrušiti.

Bude nyní na žal. úřadu, aby rozhodnutí st-li správně intimoval a st-li bude pak volno, aby do rozhodnutí podal u tohoto soudu v zákonné lhůtě novou stížnost.

Č. 1674.

Z á v o d n í v ý b o r y: * Vrátili volební výbor včas podanou kandidátní listinu pro volby závodního výboru podle zákona ze dne 12. srpna 1921 č. 330 sb. z. a n. k opravě pro formální vady, jest podle § 10 nař. z 29. prosince 1921 č. 2 sb. z. a n. na r. 1922 povinen, aby vady tyto současně zástupci návrhu oznámil.

(Nález ze dne 20. listopadu 1922 č. 13.440.)

V ě c: Antonín W. a spol., dělníci ve Vítkovických železárnách ve Vítkovicích proti rozhodčí komisi dle zákona o závodních výborech v Mor. Ostravě stran kandidátní listiny.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Dělnický volební výbor Vítkovických železáren vypsál dne 31. května 1922 volby do dělnického závodního výboru na 15. červen 1922. Kandidátní listina skupiny svazu kovodělníků křesťansko-sociálních ve Vítkovicích, předložená dne 9. června byla 10. června 1922 prvému st-li vrácena, by ji do 24 hodin opravil, při čemž však, ač výslovně o to žádáno, předseda volebního výboru oděpřel oznámiti námítky proti ní činěné. Po změně zástupce návrhu byla tato kandidátní listina dne 11. června znovu předložena, avšak nebyla volebním výborem připu-